

Οι 20 τομείς-«μαγνήτης» στην Αττική!

Είκοσι τομείς με μέλλον στην απασχόληση και την επιχειρηματικότητα στην Αττική «δείχνει» έρευνα του Πανεπιστημίου Πειραιά και του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, ανεβάζοντας στην κορυφή επαγγέλματα που έχουν σχέση με τον τουρισμό και την οικολογική γεωργία, τις μεταφορές και τα logistics, αλλά και την ιατρική, την εκπαίδευση και τη... μόδα.

Η μελέτη έγινε στο πλαίσιο της πράξης «Τοπικό Σχέδιο για την Ανάπτυξη της Εργασίας στην Περιφέρεια Αττικής», καταγράφοντας σημαντικά ευρήματα και καινοτόμες προτάσεις για την ανάπτυξη και απασχόληση στην περιοχή, όπου είναι συγκεντρωμένος ο μισός πληθυσμός της Ελλάδας, και συμμετείχε ομάδα ερευνητών υπό την αιγίδα του Αν-

Ναυπλία, μεταφορές, μόδα, εκπαίδευση, οικολογική γεωργία, ιατρική, logistics με μέλλον στην απασχόληση

δρέα Κατοανέβα, ερευνητή στο Πανεπιστήμιο του Stanford στις ΗΠΑ, η οποία εκπονήθηκε για λογαριασμό της Αναπτυξιακής Σύμπραξης ΔΡΑΣ.Ε. (Δράσεις για την Εργασία στην Αττική), όπου συμπληρώνουν το Πανεπιστήμιο Πειραιά, το Οικονομικό Επιμελητήριο της Ελλάδας, η Ελληνική Εταιρία Συμβουλευτικής και Προσανατολισμού, και οι Career Gate Test, P-Consulting και Κ.Ε.Κ. Διάλογος.

Τα βασικά πορίσματα της μελέτης είναι τα εξής:

■ Οι ορκωτοί λογιστές είναι από τα ελάχιστα επαγγέλματα με ικανοποιητικές προοπτικές απορρόφησης στην αγορά εργασίας στη σημερινή εποχή της οικονομικής κρίσης.

■ Η πληθυσμιακή υπερσυγκέντρωση στην Αθήνα έχει οδηγήσει την περιοχή σε οικονομικό κορεσμό, είναι αντιπαραγωγική και αδυνατεί να παράσχει εργασιακές διεξόδους. Γι' αυτό και προτείνεται να παύσει να αποτελεί πόλο μαζικής εισροής εσωτερικής μετανάστευσης από όλες τις περιφέρειες της χώρας. Η Αττική μπορεί και οφείλει να αποτελέσει το εφελτήριο μιας υγιούς οικονομικής και επιχειρηματικής ανάπτυξης καθώς και της απασχόλησης, που θα διακέεται περισσότερο ισομερώς σε όλη τη χώρα.

■ Εμφαση προτείνεται να δοθεί στην περιφερειακή ανάπτυξη και την επιστροφή στη γη και τη θάλασσα, που αποτελεί την παραδοσιακή ισχύ της ελληνικής οικονομίας, με την προϋπόθεση βέβαια ότι θα ανταποκρίνεται στα σύγχρονα δεδομένα του διεθνούς ανταγωνισμού.

■ Αναγκαία είναι η ενίσχυση της εσωτερικής ζήτησης, της εγχώριας παραγωγής, των ελληνικών προϊόντων και υπηρεσιών, η καθιέρωση σήματος ελληνικών προϊόντων και υπηρεσιών, και σήματος οικολογικών ελληνικών προϊόντων.

Επίσης, σκόπιμη είναι η στήριξη υγιών βιομηχανικών και κατασκευαστικών μονάδων, καθώς και η αξιοποίηση του ορυκτού και ενεργειακού πλούτου της χώρας, με σεβασμό στον περιβάλλοντα χώρο.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΙ τομείς της ελληνικής οικονομίας που εμφανίζουν ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα και πρέπει να αξιοποιηθούν κατάλληλα είναι, σύμφωνα με τις διαπιστώσεις της επιστημονικής ομάδας του έργου, οι εξής:

1. ο ορυκτός και ενεργειακός πλούτος,
2. η εναλλακτική ενέργεια,
3. ο ποιοτικός, θαλάσσιος, ιατρικός, συνεδριακός, αρχαιολογικός και θρησκευτικός τουρισμός,
4. η ιατρική και κοινωνική φροντίδα,
5. η σύγχρονη, ανταγωνιστική και οικολογική γεωργία,
6. η βιομηχανία τροφίμων και ποτών,

Ποιοι είναι οι στρατηγικοί πυλώνες της οικονομίας

7. η βιομηχανία λιπασμάτων,
8. η φαρμακοβιομηχανία,
9. οι μηχανολογικές κατασκευές και επισκευές,
10. ο ιματισμός και η μόδα,
11. η ναυτιλία και η τροφοδοσία πλοίων,
12. τα ναυπηγεία και οι ναυπηγοεπισκευές,
13. οι κατασκευές και τα δομικά υλικά,
14. η τσιμεντοβιομηχανία και η χαλυβουργία,
15. οι μεταφορές και τα logistics,
16. η βιομηχανία αμυντικών προ-

- τόντων,
17. η πληροφορική και οι τηλεπικοινωνίες,
18. η καινοτομία, η έρευνα και οι νέες τεχνολογίες,
19. οι εκπαιδευτικές υπηρεσίες και ειδικότερα
20. η δημιουργία διεθνών πανεπιστημιακών και ερευνητικών φορέων υψηλού επιπέδου που θα προσελκύσουν φοιτητές από όλο τον κόσμο, με όχι μόνον οικονομικά αλλά και εθνικά οφέλη. Η μελέτη, τέλος, επισημαίνει ότι η σημερινή οικονομική κρίση και τα αδιέξοδα στην αγο-

ρά εργασίας απαιτούν εντατικοποίηση της προσπάθειας όλων των φορέων, ώστε να μην επιβεβαιωθούν οι δυσόμιλες προβλέψεις για μεγαλύτερη αύξηση του ποσοστού ανεργίας με πολλαπλά οδυνηρές επιπτώσεις για την οικονομική πορεία της χώρας και την κοινωνική συνοχή.

Επίσης, απαιτούνται προσπάθεια και συνεργασία των κοινωνικών εταίρων με στόχο τη στήριξη των παραγωγικών δομών, την ενίσχυση της υγιούς επιχειρηματικότητας και απασχόλησης. Μέτρα που οδηγούν στη μεγιστοποίηση της χρήσης των

υπαρχόντων πόρων (δικτύωση επιχειρήσεων, συνεργασία επιχειρήσεων με ακαδημαϊκά - ερευνητικά ιδρύματα κ.λπ.) εκτιμάται ότι μπορούν να συνδράμουν προς την κατεύθυνση αυτή. Επιπλέον, απαιτείται στήριξη της απασχόλησης και της αυτοαπασχόλησης με καινοτόμες και όχι απλώς επιδοματικές πολιτικές.

Η απλοποίηση των διαδικασιών ένταξης και λειτουργίας επιχειρήσεων, η συνεχής ενημέρωση επιχειρήσεων, η συνεχιζόμενη κατάρτιση ανέργων και απασχολούμενων ώστε να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του ανταγωνιστικού εργασιακού περιβάλλοντος κρίνονται απολύτως αναγκαίες.